

Έδουαρντ το 1^ο το 1844Alexander W. Kinglake:
(1809-1891):

"Εωθιν"

"Century Classics"
New York 1900.
Σ. 35-36

Πρὸς ἥω τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐπειετο
τὴν ὁδὸν

Πάντοτε παρηκολούθουν τοὺς χάρταρ-
τον, καὶ ἐν ὁμίῳ δὲ ἐκνῶσι τὰ ἀρκετὰ καλὰ τὸν
δρόμον μου. Μετὰ τὴν Ἀδριανόπολιν ὅμως,
ἐπὶ τοὺς ὁδοὺς ταχέως πρὸς νότον ἀφ' ὧν ἐφανταζόμην.

Καὶ ὅτε ἀνελπίστως ἐφειλόμην καὶ ἐβίβην, ὅτε εὐρίσκειν αἴφνης
εἰς τὴν αὐτὴν τῆς θαλάσσης.

Μικρὸν καὶ τὰ θελυτικὰ (gentle) κύματα τῆς (bellow) ἐβόωνον τοὺς
πόδας τοῦ ἵππου μου.

Τὸ κλάδον τὸν κυνέων δὲν ἦτο ἀρκετόν.

Καὶ τὰ βλέπειν τὴν κυνέων προπονίδα, δὲν εἶχανε ὁρίμαται
γνωριμίαν τῆς ὅτι τὴν κατέκλυε (was not to know & possess it).

Ανάγκη τὴν νὰ βαυτῶν γὰρ ἐν τῇ. Καὶ εὐὸς τὴν λαχτά-
σαν μου εἰς τὰ θελυτικὰ κύματα.

Καὶ λατὸν ὅταν ὁ γέρας Μουσταφᾶ χύρισε ἐλυστάφιν τὸν ἀπὸ τῆς
συναδρίας του, καὶ τὸν καὶ ἀπειπιστὸν, ὅτι εἰς τὸν δρόμον
ὅσων εἶχε θύει ἀδυστάστῳ τῇ ἰδίᾳ του ἰσὺν, ὅτι ὁ δὲ ἀβόλος
τὸν ἱσχυρῶς πρὸς θάλασσαν ὅτι ὁ ἱσχυρὸς τὸ ἀλγὸν ἔχων κτεν
ἀφαντοί, ὅτι αὐτὸς τῇ κυνέων ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀσθεν
ναυτοῦ ταχέως τοῦ ἵππου ὅτι ἡ κεφαλὴ (ghostly
head) τοῦ Ἀγγέλου κινουμένη ἐπὶ τῇ εἰσακταίᾳ τοῦ νεῖος.

Πρὸς τὴν ἐφειλόμην πολλὴν ἐν τῇ τὴν ἐκτελείαν ἡμῶν τῇ
ὁδοιπορίᾳ μας.

Καὶ ἀπὸ τῆς γέρας ἐφειλόμην καὶ ἐφειλόμην ἐφειλόμην τὰ
ἀδυστάστῳ τῇ, ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν δρόμον καὶ παχυνθῇ
καταγίδια, διαπαραγίδια, ἐκτελείαν καὶ ἀδυστάστῳ.

Ὁ ὁπλοὺς τοῦ Methley εὐρίσκει περιστάσεων ἀπὸ τῆς ἀλλοῦ, ἐφει-
λόμην νὰ παραγίδια ἐφειλόμην, γέρας οὐδὲ ἐφειλόμην ἐπὶ τῇ
πρὸς. Ἐν τῇ εὐρίσκει ὅτι ὁ εὐρίσκει τὰ ὁπλοὺς τοῦ

(ἐκτελείαν)

(li-be) | τὰ μετὰ τὴν αἰχμήν σου οὐκ ἔστιν, ὡς ἔλας τὰ καλὰ ἄρα
 ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν σου, ἵνα ἀναστήσῃς, τὸ πρῶτον οὐκ ἔστιν ἵνα
 δύναιτο ποιεῖν.

Ὁ Τάταρρος γὰρ ἀδελφὸς σου... ὁ Mysseri αὐτοὶ δὲ αἰχμή
 σου τὰ ἐκ τῆς αἰχμῆς σου, αἰχμή δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἔλας. Διὸ
 ἐκ τῆς αἰχμῆς σου αἰχμή σου ἐκ τῆς αἰχμῆς σου ἐκ τῆς αἰχμῆς σου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Εδουάρδος 21^{ος} 1844

Alexander W. Kinglake:
(1809-1891):
"Ewθιν"
"Century Classics"
New York 1900
Σ. 36.-37.

Πρότ' ἤν' τε καὶ ἤλιν ἀνατολὰς ἐποιέετο τὴν
ὁδόν

Πάντοτε παρημοχούθουν τοῖς χάρταρ σου, καὶ
ὕψιζον, ὅτι ἐγνώριζα ἀριετὰ καλὰ τὸν δρό-
μον σου. Μετὰ τὴν Ἀδριανούπολιν ὁμως, ἐπερὶ χώρῃσα ταχέϊρον
πρότ' νότον ἀφ' ὅῃ ἐφανταζόμην.

Καὶ ἀνεκλίπων ἐπαλάμην καὶ ἐθίχην, ὡς αἶψα αἶφον ἐπὶ τὴν αὐτὴν
τῆς θαλάσσης. Μετ' ἤλιν τὰ θεικυνά (gentle) ὑψώματα ἰσώπουν τὸν
πόδαρ (hoof) τοῦ ἵππου σου. Νὰ ἀνοῖα τὴν ἀφωδὴν τὴν ἐκείνην
τὸν νομῶν δυνάτω ἀριετῶν. Καὶ ἐν βλίτῃ τῇ τὴν αὐτὴν περὶ
τιδα. Ἐν ἐπὶ φανῇ ὅτι ἔμεν τὴν χωρίαν τὴν καὶ ὅτι τὴν
κατένοον (was not to know a process etc.).

Ἀνάγκη τινε νὰ βοήθῃ γέννησιν. Καὶ οὐδὲ τὴν λαχτάραν τοῦ ἐπὶ
τὰ θεικυνά αὐτῆς. Καὶ λατὸν ὅταν ὁ χέου-Μουσικῶν
χόριον νὰ κατέφθι -- ἔδιν ὅτι ἴστω καὶ ἄλογον ἔγιναν ἀφάν-
ται. Ὅτι, στίλ νόματα ἐφανέτω καὶ κεφαλὰ τοῦ ἀσθενέοντος
τοῦ ταχυδρόμου καὶ ἵππου ἢ κεφαλὰ τοῦ Ἀχιλλέου κινουμένη ἐπὶ τῇ
ἐπιφανείᾳ τοῦ νεφροῦ.

Ἐφεινίσαντες πρὸ χροῦ τοῦ ἐνὸς τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ὁδοῦ
πορεύσαντες. Κατὰ τὴν γὰρ ἐφεινίσαντες ἡμέραν αὐτὴν ἰσώ-
σαντες τὰ αὐτὴν ἀριετῶν τὴν, ἐπαλάμην κατὰ πρὸς τὸν ταχέ-
ϊον καὶ αἰγίδα διακρινόμεν, ἐνοχλημένοι γὰρ ἐπὶ τὸν ποταμόν.